Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti razširjeni senat)

z dne 21. junija 2023 *

„Damping – Uvoz iztiskanih izdelkov iz aluminija s poreklom iz Kitajske – Izvedbena uredba (EU) 2021/546 – Uvedba dokončne protidampinške dajatve – Člen 1(4) Uredbe (EU) 2016/1036 – Opredelitev zadevnega izdelka – Določitev normalne vrednosti – Člen 2(6a) Uredbe 2016/1036 – Poročilo o ugotovitvi obstoja znatnih izkrivljanj v državi izvoznici – Dokazno breme – Uporaba reprezentativne države – Člen 3(1), (2), (3), (5) in (6) Uredbe 2016/1036 – Škoda – Gospodarski dejavniki in pokazatelji, ki vplivajo na položaj industrije Unije – Pravica do obrambe – Načelo dobrega upravljanja“

V zadevi T-326/21,

Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd s sedežem v Qingyuanu (Kitajska),

Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd s sedežem v Yuan Tan Townu (Kitajska),

ki ju zastopajo M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico in G. Falla, odvetniki,

tožeči stranki,

ob sodelovanju

Airoldi Metalli SpA s sedežem v Moltenu (Italija), ki jo zastopajo M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta in V. Villante, odvetniki,

intervenientka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo G. Luengo, P. Němečková in A. Spina, agenti,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropskega parlamenta, ki ga zastopajo A. Neergaard, M. Peternel in L. Stefani, agenti,

intervenient,

* Jezik postopka: italijanščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat),

v sestavi S. Papasavvas, predsednik, R. da Silva Passos, S. Gervasoni (poročevalec), sodnika, I. Reine in T. Pynnä, sodnici,

sodna tajnica: P. Nuñez Ruiz, administratorka,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi obravnave z dne 16. januarja 2023

izreka naslednjo

Sodbo [1]

1 Tožeči stranki, družbi Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd in Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd, s tožbo predlagata, prvič, naj se na podlagi člena 263 PDEU razglasi ničnost, primarno, Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2021/546 z dne 29. marca 2021 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz iztiskanih izdelkov iz aluminija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2021, L 109, str. 1; v nadaljevanju: izpodbijana uredba), v delu, v katerem se nanaša nanju, ter, podredno, Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21, v nadaljevanju: osnovna uredba), in drugič, naj se na podlagi člena 268 PDEU odredi nadomestilo škode, ki naj bi jo utrpeli zaradi uporabe izpodbijane uredbe in osnovne uredbe.

I. Dejansko stanje

2 Tožeči stranki sta družbi kitajskega prava, ki delujeta v sektorju proizvodnje polizdelkov iz aluminija ter proizvajata in v Evropsko unijo izvažata iztiskane izdelke iz aluminija.

3 Združenje European Aluminium, ki je predstavljalo več kot 25 % celotne proizvodnje iztiskanih izdelkov iz aluminija v Uniji, je 3. januarja 2020 pri Evropski komisiji vložilo pritožbo v zvezi z dampinškimi praksami in premoženjsko škodo, ki iz tega izvira.

4 Komisija je 14. februarja 2020 na podlagi člena 5 osnovne uredbe objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz iztiskanih izdelkov iz aluminija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske v Unijo (UL 2020, C 51, str. 26).

5 Izdelek v preiskavi v zvezi z dampingom in poznejšo škodo je opisan kot „palice, profili (votli ali ne), cevi; nesestavljeni; pripravljeni za uporabo v konstrukcijah (npr. razrezani, vrtani, upognjen, s posnetimi robovi, z navojem) ali ne; izdelani iz aluminija, legiranega ali ne, ki vsebuje največ 99,3 % aluminija“. Ta izdelek je vključeval izdelke, ki so splošno imenovani „iztiskani izdelki iz aluminija“, kar se nanaša na najpogostejši postopek njihove proizvodnje, čeprav se lahko proizvajajo tudi z drugimi postopki, kot so valjanje, kovanje ali vlivanje.

[1] Navedene so le točke te sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

6 Preiskava dampinga in kasnejše škode je zajemala obdobje od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2019 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev trendov, pomembnih za oceno škode, se je nanašala na obdobje od 1. januarja 2016 do konca obdobja preiskave (v nadaljevanju: obravnavano obdobje).

7 Komisija je z dopisom z dne 26. februarja 2020 tožeči stranki vključila v vzorec proizvajalcev izvoznikov, ki ga je upoštevala v svoji analizi.

8 Tožeči stranki sta 6. aprila in 29. maja 2020 predložili pripombe. Med 6. in 29. aprilom 2020 sta Komisiji predložili zadevne izpolnjene vprašalnike, skupaj s prilogami, ki so vsebovale zahtevane informacije. 3., 5. in 12. junija 2020 je bilo za pregled predloženih računovodskih evidenc in predložitev drugih dokumentov opravljeno navzkrižno preverjanje na daljavo.

9 Komisija je na zahtevo združenja European Aluminium sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2020/1215 z dne 21. avgusta 2020 o obvezni registraciji uvoza iztiskanih izdelkov iz aluminija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2020, L 275, str. 16). Tožeči stranki sta 30. septembra 2020 zoper to izvedbeno uredbo vložili ničnostno tožbo na podlagi člena 263 PDEU. Splošno sodišče je s sklepom z dne 22. decembra 2021, Guangdong Haomei New Materials in Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisija (T-604/20, neobjavljen, EU:T:2021:952), odločilo, da se postopek v zvezi s to tožbo zaradi izgube pravnega interesa ustavi.

10 Komisija je 22. septembra 2020 tožeči stranki obvestila o morebitni uvedbi začasne protidampinške dajatve. Tožeči stranki sta 25. septembra 2020 predložili nove pripombe.

11 Komisija je 12. oktobra 2020 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2020/1428 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz iztiskanih izdelkov iz aluminija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2020, L 336, str. 8; v nadaljevanju: začasna uredba). Začasna protidampinška dajatev, naložena tožečima strankama, je znašala 30,4 %.

12 Tožeči stranki sta 14. decembra 2020 zoper začasno uredbo vložili ničnostno tožbo na podlagi člena 263 PDEU. Splošno sodišče je s sklepom z dne 22. decembra 2021, Guangdong Haomei New Materials in Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisija (T-725/20, neobjavljen, EU:T:2021:957), to tožbo zavrglo kot nedopustno.

13 Komisija je 22. decembra 2020 tožečima strankama poslala dokončno razkritje, ki je vsebovalo dejstva in preudarke, za katere je menila, da so bistveni, in na podlagi katerih je nameravala uporabiti dokončne protidampinške dajatve na uvoz iztiskanih izdelkov iz aluminija s poreklom iz Kitajske. Tožeči stranki sta 7. januarja 2021 na to dokončno razkritje podali pripombe.

14 Komisija je 8. februarja 2021 sprejela dodatno dokončno razkritje, ki ga je poslala zainteresiranim stranem, da bi izpostavila, da trg Unije po izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Unije zajema le še 27 držav članic. Tožeči stranki sta 16. februarja 2021 podali pripombe na to dodatno dokončno razkritje.

15 Komisija je 29. marca 2021 sprejela izpodbijano uredbo. S členom 1(2) izpodbijane uredbe je bila stopnja dokončne protidampinške dajatve, ki se uporablja za tožeči stranki, določena na 21,2 %.

II. Predlogi strank

16 Tožeči stranki ob podpori družbe Airoldi Metalli SpA (v nadaljevanju: Airoldi) Splošnemu sodišču predlagata, naj:

– izpodbijano uredbo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša nanju;

– podredno, osnovno uredbo razglasi za nično;

– Komisiji naloži povrnitev škode, nastale zaradi uporabe osnovne uredbe in izpodbijane uredbe;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

17 Komisija ob intervenciji Evropskega parlamenta Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– odškodninsko tožbo zavrže kot nedopustno;

– tožbo za razglasitev ničnosti osnovne uredbe zavrže kot nedopustno ali vsekakor zavrne kot neutemeljeno;

– tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe zavrne kot neutemeljeno;

– tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

III. Pravo

[…]

C. Prvi sklop tožbenih predlogov: razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe v delu, v katerem se nanaša na tožeči stranki

33 Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata pet tožbenih razlogov, ki jih je v bistvu mogoče povzeti tako:

– prvi se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja in zlorabo pooblastil;

– drugi se nanaša na kršitev pravice do obrambe in napake, ki naj bi jih Komisija storila pri opredelitvi zadevnega izdelka, ugotavljanju obstoja znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu, določitvi reprezentativne države in določitvi normalne vrednosti;

– tretji se nanaša na napake, ki naj bi jih Komisija storila pri ugotovitvi obstoja škode za industrijo Unije in vzročne zveze;

– četrti in peti se nanašata na kršitev mednarodnega prava, temeljnih pravic tožečih strank in Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP).

[…]

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe in napake, ki naj bi jih Komisija storila pri opredelitvi zadevnega izdelka, ugotavljanju obstoja znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu, določitvi reprezentativne države in določitvi normalne vrednosti

44 Drugi tožbeni razlog temelji na sedmih delih, ki se v bistvu nanašajo na, prvi, kršitev pravice tožečih strank do obrambe, drugi in tretji, ki ju je treba obravnavati skupaj, napake pri opredelitvi zadevnega izdelka, četrti na napake pri ugotavljanju obstoja znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu, peti in šesti, ki ju je treba obravnavati skupaj, na neustrezno izbiro Turčije kot reprezentativne države, sedmi pa na napačno določitev normalne vrednosti.

[…]

b) Opredelitev zadevnega izdelka

55 Tožeči stranki v okviru drugega in tretjega dela Komisiji očitata, da je štela, da so iztiskani izdelki iz aluminija s poreklom iz Kitajske en in isti izdelek. Komisija naj bi uporabila napačno tehniko, in sicer „fizikalno-kemijsko“ oceno, ter naj bi z opredelitvijo zadevnega izdelka presegla meje svoje diskrecijske pravice. Trdita, da izdelujeta na tisoče vrst iztiskanih izdelkov iz aluminija in da je zato potrebno razlikovanje, ker je skupina, ki ji pripadata, dejavna na nišnih trgih, ki jih proizvajalci Unije ne pokrivajo.

56 V zvezi s tem je treba navesti, da iz člena 1 osnovne uredbe, naslovljenega „Načela“, ki se v odstavku 1 nanaša na „vsak dampinški izdelek, čigar sprostitev v prosti promet v Uniji povzroča škodo“, izhaja, da se protidampinška preiskava nanaša na specifični izdelek. Ta „obravnavani izdelek“ sta instituciji Unije opredelili ob začetku te preiskave. Poleg tega je v členu 1(4) navedene uredbe „podoben izdelek“ opredeljen kot izdelek, ki je identičen, se pravi enak obravnavanemu izdelku, ali, če takega izdelka ni, kak drug izdelek, ki, čeprav ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki zelo spominjajo na tiste, ki jih ima obravnavani izdelek.

57 V skladu z ustaljeno sodno prakso je namen opredelitve zadevnega izdelka v okviru protidampinške preiskave olajšati pripravo seznama izdelkov, za katere bodo glede na okoliščine primera uvedene protidampinške dajatve. Za to lahko institucije upoštevajo več dejavnikov, kot so med drugim fizične, tehnične in kemične lastnosti izdelkov, njihova uporaba, njihova medsebojna zamenljivost, kako jih dojemajo potrošniki, prodajne poti, postopek proizvodnje, stroški proizvodnje in kakovost (sodbi z dne 13. septembra 2010, Whirlpool Europe/Svet, T-314/06, EU:T:2010:390, točka 138, in z dne 11. septembra 2014, Gold East Paper in Gold Huasheng Paper/Svet, T-444/11, EU:T:2014:773, točka 329).

58 Iz tega izhaja, da je izdelke, ki niso enaki, pod določenimi pogoji mogoče razvrstiti v isto opredelitev zadevnega izdelka in so skupaj predmet protidampinške preiskave. Osnovna uredba sama po sebi ne nalaga, da se pojem „obravnavani izdelek“ nujno nanaša na izdelek, ki bi moral biti homogena in iz podobnih izdelkov sestavljena celota (glej po analogiji sodbo z dne 17. marca 2016, Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2016:180, točka 42). Opredelitev „obravnavanega izdelka“ na začetku preiskave institucijama Unije ne prepoveduje tega izdelka dalje deliti na ločene vrste ali modele izdelka ter se opreti na primerjave med ceno izdelka na trgu Unije in uvozno ceno glede na posamične modele ali vrste (glej po analogiji sodbo z dne 5. aprila 2017, Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet, C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2017:269, točka 59).

59 Poleg tega bi morala trditev, da je zadevni izdelek napačno opredeljen, temeljiti na trditvah, ki kažejo bodisi na to, da sta instituciji napačno ocenili dejavnike, ki sta jih šteli za upoštevne, bodisi na to, da bi bilo treba zaradi uporabe drugih, bolj upoštevnih dejavnikov omejiti opredelitev zadevnega izdelka (sodba z dne 13. septembra 2010, Whirlpool Europe/Svet, T-314/06, EU:T:2010:390, točka 141).

60 V tem okviru nadzora je treba upoštevati okoliščino, da imajo institucije Unije na področju ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti (glej sodbo z dne 18. oktobra 2018, Gul Ahmed Textile Mills/Svet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, točka 63 in navedena sodna praksa). Ker je bilo že razsojeno, da določitev podobnega izdelka spada na področje izvajanja široke diskrecijske pravice, priznane institucijama, in je torej predmet omejenega nadzora, je treba v zvezi s tem enak pristop uporabiti pri nadzoru utemeljenosti določitve zadevnega izdelka (sodba z dne 10. oktobra 2012, Gem-Year in Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Svet, T-172/09, neobjavljena, EU:T:2012:532, točka 62).

61 Vendar, kot pravilno poudarjata tožeči stranki, diskrecijska pravica Komisije v zvezi s tem ni neomejena. Presoje Komisije so predmet nadzora Splošnega sodišča, ki se v tem okviru nanaša na preverjanje upoštevanja veljavnih pravnih pravil, pravilnost ugotovljenega dejanskega stanja, na katerem temelji izpodbijana odločitev, neobstoj očitne napake pri presoji tega dejanskega stanja in neobstoj zlorabe pooblastil (glej sodbo z dne 17. decembra 2008, HEG in Graphite India/Svet, T-462/04, EU:T:2008:586, točka 120 in navedena sodna praksa).

62 Preučiti je treba torej, ali je Komisija v obravnavani zadevi prekoračila svojo široko diskrecijsko pravico, ker je štela, da so zadevni proizvodi „palice, profili (votli ali ne), cevi; nesestavljeni; pripravljeni za uporabo v konstrukcijah (npr. razrezani, vrtani, upognjen, s posnetimi robovi, z navojem) ali ne; izdelani iz aluminija, legiranega ali ne, ki vsebuje največ 99,3 % aluminija“, ki so splošno imenovani „iztiskani izdelki iz aluminija“ (glej uvodni izjavi 38 in 40 začasne uredbe, potrjeni z uvodno izjavo 94 izpodbijane uredbe, ob upoštevanju dodatnih informacij iz uvodnih izjav od 90 do 93 zadnjenavedene). Komisija je poudarila, da bi bilo treba zadevni izdelek obravnavati kot en sam izdelek (uvodni izjavi 56 in 197 izpodbijane uredbe).

63 Komisija je v uvodni izjavi 56 izpodbijane uredbe to odločitev utemeljila s pojasnilom, da imajo izdelki, ki so vključeni v opredelitev zadevnega izdelka, enake osnovne fizikalne, tehnične in kemične lastnosti kot zadnjenavedeni izdelek.

64 V zvezi z metodo, uporabljeno za opredelitev zadevnega izdelka, je treba navesti, da je Komisija v uvodnih izjavah 56 in 69 izpodbijane uredbe pojasnila, da se določeni iztiskani izdelki sicer lahko uporabljajo samo v določene namene, vendar je to posledica dejstva, da so to izdelki po meri, ki se proizvajajo izključno za njihovo predvideno uporabo. Komisija je upoštevala dejstvo, da so bile v poslovni praksi uvedene številne razlike, med drugim med trdimi in mehkimi zlitinami, srednjimi in velikimi profili, standardnimi in posebnimi profili ter iztiskanimi izdelki za uporabo v posebne namene. Vendar čeprav so številni proizvajalci prisotni v več teh kategorijah, je proizvodnja prilagojena tehničnim lastnostim njihovih strojev in zahtevam različnih strank. Kar natančneje zadeva zlitine, je Komisija po preiskavi ugotovila, da obstaja več aluminijevih zlitin in da so za določen namen lahko ustrezne različne zlitine. Komisija je upoštevala trditev različnih strani, da bi bilo potrebno razlikovanje trga glede na zgoraj navedena merila. Ker pa med različnimi izdelki ni jasne ločnice ali razlikovalnega merila, ki bi upravičevalo analizo po

segmentih, je Komisija sklenila, da bi bilo treba oceno dampinga in škode izvesti za industrijo Unije kot celoto, tako da je treba preučiti vse vrste iztiskanih izdelkov iz aluminija skupaj ter zagotoviti ustrezno primerljivost zadevnih izdelkov.

65 Komisija je v uvodni izjavi 61 izpodbijane uredbe opozorila, da ni izpodbijala kompleksne narave številnih iztiskanih izdelkov iz aluminija, vključno z izdelki za železniški sektor, niti dejstva, da so lahko za različne vrste izdelkov značilne različne posebne lastnosti, vrste uporabe ali proizvodni proces, da so lahko skladni z različnimi standardi za izdelke ali da medsebojna zamenljivost znotraj vsake od teh vrst izdelkov morda ni univerzalna. Predložene informacije o posebnostih različnih vrst izdelkov naj ne bi ovrgle dejstva, da imajo obravnavane vrste izdelkov enake osnovne fizikalne, kemične in tehnične lastnosti, ne glede na sektor, v katerem so bile uporabljene. Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 197 izpodbijane uredbe navedla, da je industrija Unije dejavna na trgu trdih zlitin in mehkih zlitin, srednjih in velikih profilov ter standardnih in posebnih profilov ter da se pri vseh teh vrstah izdelkov spopada s konkurenco dampinškega uvoza iz Kitajske. Poudarila je tudi, da lahko proizvajalci Unije in kitajski proizvajalci proizvajajo več vrst izdelka in se lahko odločijo, da se bodo usmerili samo v eno od njih, kadar tržne razmere to omogočajo.

66 Iz preučitve analize Komisije je razvidno, da je upoštevala več upoštevnih dejavnikov v smislu sodne prakse, navedene v točki 57 zgoraj, kot so med drugim fizikalne, tehnične in kemične lastnosti izdelkov, njihova uporaba, njihova medsebojna zamenljivost, povpraševanje strank in postopek proizvodnje.

67 Poleg tega tožeči stranki v skladu s pravilom, da dokazno breme nosi tožeča stranka, ki mora predlagati prepričljive dokaze v podporo svoji trditvi, nista dokazali (glej sodbo z dne 19. septembra 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, točka 127 in navedena sodna praksa), da je Komisija napačno ocenila dejavnike, ki jih je štela za upoštevne, niti, katere druge – bolj upoštevne – dejavnike bi morala upoštevati. Dejstvo, da naj bi bile cene tožečih strank enake ali višje od cen proizvajalcev Unije, če bi bilo dokazano, za namene te analize ni upoštevno.

68 Zato tožeči stranki nista dokazali, da je Komisija pri opredelitvi zadevnega izdelka storila očitno napako pri presoji. Drugi in tretji del drugega tožbenega razloga je treba torej zavrniti.

c) Obstoj znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu

69 Tožeči stranki ob podpori družbe Airoldi trdita, da je Komisija za njune izdelke uvedla izravnalne protidampinške dajatve na podlagi nejasne in hipotetične analize, ki temelji na delovnem dokumentu Komisije o znatnih izkrivljanjih v gospodarstvu Ljudske republike Kitajske za namen preiskav trgovinske zaščite z dne 20. decembra 2017 (SWD(2017) 483 final/2, v nadaljevanju: poročilo o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu), in da ni upoštevala dokazov, ki sta jih predložili. Izvoznikom pa naj bi moralo biti omogočeno, da izrazijo svoje stališče in da dokažejo, da v njihovem primeru ne gre za izkrivljanje.

70 Družba Airoldi pa izpodbija zakonitost poročila o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu, ki ga je uporabila Komisija in ki naj ne bi izpolnjevalo zahtev iz člena 2(6a)(c) osnovne uredbe.

71 Komisija trdi, da je izpodbijanje zakonitosti poročila o znatnih izkrivljanjih kitajskega trga s strani družbe Airoldi nedopustno, ker ga tožeči stranki nista navedli.

72 V zvezi s tem je treba spomniti, da je določitev normalne vrednosti izdelka ena izmed bistvenih faz, ki omogoča ugotovitev obstoja morebitnega dampinga. Člen 2(1), prvi pododstavek, osnovne uredbe v zvezi s tem določa, da „[n]ormalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici“.

73 Ugotoviti je treba tudi, da ob določanju normalne vrednosti tako iz besedila kot iz sistematike te določbe izhaja, da je treba za določitev normalne vrednosti načeloma prednostno upoštevati ceno, ki se je dejansko plačala ali se plačuje v običajnem poteku trgovanja (sodba z dne 1. oktobra 2014, Svet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, točka 20). Na podlagi člena 2(6a)(a) osnovne uredbe je namreč odstopanje od tega načela mogoče, le če se ugotovi, da ni primerno uporabiti domačih cen in stroškov v državi izvoznici zaradi znatnega izkrivljanja v tej državi (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 1. oktobra 2014, Svet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, točka 20).

74 Člen 2(6a)(b) osnovne uredbe pojem „znatno izkrivljanje“ opredeljuje kot „izkrivljanje, do katerega pride, kadar sporočene cene ali stroški, vključno s stroški surovin in energije, niso rezultat sil prostega trga, in sicer zaradi znatnega poseganja države“ ter vsebuje okvirni seznam dejavnikov, ki se lahko upoštevajo pri analizi obstoja takih izkrivljanj.

75 Člen 2(6a)(c) osnovne uredbe določa:

„Kadar ima Komisija utemeljene informacije glede morebitnega obstoja znatnega izkrivljanja v smislu točke (b) v posamezni državi ali posameznem sektorju v tej državi in če je to ustrezno za učinkovito uporabo te uredbe, Komisija pripravi, objavi in redno posodablja poročilo, v katerem opiše tržne razmere iz točke (b) v tej državi ali sektorju. Takšna poročila in dokazi, na katere se poročila opirajo, se priložijo spisu katere koli preiskave, ki se nanaša na navedeno državo ali navedeni sektor. Zainteresirane strani morajo imeti dovolj priložnosti, da izpodbijajo ali dopolnijo poročilo in dokaze, na katere se poročilo opira, podajo pripombe v zvezi z njimi ali se oprejo nanje pri vsaki preiskavi, v kateri se takšno poročilo ali dokazi uporabljajo. Komisija pri ugotavljanju obstoja znatnega izkrivljanja upošteva vse ustrezne dokaze, ki so prisotni v spisu preiskave.“

76 Pojem „znatna izkrivljanja“ in metoda za izračun normalne vrednosti – kadar v državi izvoznici obstajajo takšna izkrivljanja – sta bila v osnovno uredbo uvedena z Uredbo (EU) 2017/2321 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi osnovne uredbe in Uredbe (EU) 2016/1037 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2017, L 338, str. 1; v nadaljevanju: uredba o spremembi osnovne uredbe).

77 Iz določb člena 2(6a) osnovne uredbe izhaja, da Komisija, kadar pripravlja poročilo, v katerem opiše razmere na trgu v državi izvoznici, pri analizi obstoja znatnih izkrivljanj upošteva dejavnike, ki so navedeni v členu 2(6a)(b) iste uredbe.

78 V zvezi s tem je treba navesti, da se široka diskrecijska pravica, ki jo imajo institucije Unije na področju ukrepov trgovinske zaščite zaradi zapletenosti gospodarskih in političnih razmer, ki jih morajo preučiti (glej sodbo z dne 18. oktobra 2018, Gul Ahmed Textile Mills/Svet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, točka 63 in navedena sodna praksa), nanaša tudi na ugotovitev obstoja znatnih izkrivljanj v smislu člena 2(6a)(b) osnovne uredbe in na odločitev o pripravi poročila iz člena 2(6a)(c) navedene uredbe. Enako velja za dejanske, pravne in politične razmere v zadevni državi, ki jih morajo institucije Unije oceniti, da lahko ugotovijo, ali izvoznik deluje v tržnih pogojih brez večjega vmešavanja države (glej po analogiji sodbo z dne 11. septembra 2014, Gold East Paper in Gold Huasheng Paper/Svet, T-443/11, EU:T:2014:774, točka 163 in navedena sodna praksa).

79 Vendar čeprav na področju ukrepov trgovinske zaščite in še posebej protidampinških ukrepov sodišče Unije ne more posegati v presojo, ki jo lahko opravijo le organi Unije, pa se lahko prepriča, ali so zadevne institucije upoštevale vse ustrezne okoliščine primera in ali so vse dele spisa ocenile z vso potrebno skrbnostjo (glej po analogiji sodbo z dne 11. septembra 2014, Gold East Paper in Gold Huasheng Paper/Svet, T-443/11, EU:T:2014:774, točka 164 in navedena sodna praksa).

80 V skladu s členom 2(6a)(c) osnovne uredbe se poročilo o stanju na trgu v državi in dokazi, na katerih temelji, priložijo spisu preiskave. Komisija za analizo obstoja znatnih izkrivljanj upošteva vse ustrezne dokaze v spisu preiskave, vključno s tistimi, ki so jih predložile zainteresirane strani. Ta določba pomeni – če se razlaga glede na uvodno izjavo 7 uredbe o spremembi osnovne uredbe – da mora Komisija za analizo obstoja znatnih izkrivljanj v tretji državi upoštevati vse koristne dokaze o okoliščinah na domačem trgu izvoznikov in proizvajalcev iz te države, ki so bili priloženi spisu in glede katerih so imele zainteresirane strani priložnost podati pripombe. Kadar je iz poročila iz člena 2(6a)(c) osnovne uredbe, priloženega spisu, razvidno, da v zadevni državi obstajajo znatna izkrivljanja na domačem trgu, mora Komisija tem izvoznikom in proizvajalcem omogočiti, da te ugotovitve izpodbijajo, sklep o tem vprašanju pa lahko sprejme šele po ustrezni preučitvi elementov, ki so jih ti predložili, da bi dokazali zlasti to, da njihove cene in stroški na domačem trgu niso izkrivljeni.

81 Tako lahko v sistemu, vzpostavljenem s členom 2(6a) osnovne uredbe, ugotovitve iz poročila, na katero se ta določba nanaša, glede na okoliščine primera povzročijo, da obrnjeno dokazno breme nosi proizvajalec, ki želi biti priznan kot podjetje, katerega cene na domačem trgu niso izkrivljene. Vendar mora Komisija v vsakem primeru presoditi, ali dokazi, ki jih je predložil proizvajalec, zadostujejo za ta namen, sodišče Unije pa mora preveriti, ali pri tej presoji ni bila storjena očitna napaka (glej po analogiji sodbo z dne 11. septembra 2014, Gold East Paper in Gold Huasheng Paper/Svet, T-443/11, EU:T:2014:774, točka 165 in navedena sodna praksa).

82 Poleg tega iz načela dobrega upravljanja, ki je eno od splošnih načel prava Unije, izhaja, da dokazno breme, ki ga tako na podlagi člena 2(6a)(c) osnovne uredbe lahko nosijo proizvajalci izvozniki, ne sme biti nerazumno (glej po analogiji sodbo z dne 11. septembra 2014, Gold East Paper in Gold Huasheng Paper/Svet, T-443/11, EU:T:2014:774, točka 166 in navedena sodna praksa).

83 Trditve tožečih strank in družbe Airoldi v zvezi z analizo, ki jo je glede obstoja znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu opravila Komisija, je treba preučiti ob upoštevanju teh ugotovitev.

84 Na prvem mestu je treba preučiti trditve družbe Airoldi, da poročilo o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu ne izpolnjuje zahtev iz člena 2(6a)(c) osnovne uredbe, ker je zgolj delovni dokument služb Komisije.

85 Komisija trdi, da so te trditve družbe Airoldi nedopustne, ker presegajo okvir, opredeljen s tožbenimi razlogi in predlogi tožečih strank.

86 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 142(1) Poslovnika določa, da se z intervencijo lahko le v celoti ali delno podprejo predlogi ene od strank.

87 V skladu s sodno prakso stranka, ki ji je bila dovoljena intervencija v sporu, ne more spreminjati predmeta spora, kot je omejen s predlogi in tožbenimi razlogi glavnih strank. Iz tega sledi, da so dopustne le trditve intervenienta, ki spadajo v okvir, opredeljen s temi predlogi in tožbenimi

razlogi (sodba z dne 7. oktobra 2014, Nemčija/Svet, C-399/12, EU:C:2014:2258, točka 27). Čeprav mora intervencijska vloga v skladu s členom 145(2)(b) Poslovnika vsebovati razloge in trditve intervenienta, pa to ne pomeni, da lahko zadnjenavedeni navaja nove razloge, ki se razlikujejo od tistih, ki jih navaja tožeča stranka. Ta določba namreč spada v okvir omejitev, določenih s postopkom intervencije, in jo je treba razlagati ob upoštevanju člena 142 tega poslovnika, v skladu s katerim se lahko z intervencijo le v celoti ali delno podprejo predlogi ene od strank, da je intervencija v razmerju do spora o glavni stvari akcesorna, in da intervenient sprejme postopek v stanju, v kakršnem je, ko vanj vstopi (sodba z dne 10. novembra 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, točka 121).

88 Poleg tega je v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 13. marca 2019, Poljska/Parlament in Svet (C-128/17, EU:C:2019:194), katere predmet je bila razglasitev ničnosti direktive, država članica kot tožeča stranka trdila, da ji niso bile zagotovljene potrebne informacije, da bi lahko koristno sodelovala v postopku, ki je privedel do sprejetja izpodbijane direktive. Ena država članica intervenientka je trdila, da zaradi prepozne predložitve nekaterih informacij in dokumentov zakonodajni postopek ni bil voden v skladu s Poslovnikom Sveta Evropske unije. Sodišče je razsodilo, da trditve, ki jih je tako navedla država članica intervenientka, ne spadajo v okvir, opredeljen s predlogi in razlogi glavne stranke, v podporo kateri je prišlo do intervencije, in da so torej nedopustne (sodba z dne 13. marca 2019, Poljska/Parlament in Svet, C-128/17, EU:C:2019:194, točke od 78 do 80).

89 Splošno sodišče mora torej pri odločanju o dopustnosti trditev družbe Airoldi preveriti, ali spadajo v okvir, opredeljen s predlogi in razlogi tožečih strank, v podporo katerih intervenira.

90 V obravnavani zadevi družba Airoldi s svojimi trditvami, katerih dopustnost Komisija izpodbija, izpodbija skladnost poročila o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu s členom 2(6a)(c) osnovne uredbe. Prvič, družba Airoldi trdi, da je poročilo o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu zgolj delovni dokument služb generalnega direktorata (GD) Komisije za trgovino, za katerega se zdi, da ni bil predmet kakršnega koli postopka odobritve kolegija njenih članov. Šlo naj bi za notranji administrativni akt služb GD Komisije za trgovino, ki naj ga druge službe Komisije ne bi pregledale. Drugič, navedeno poročilo naj ne bi bilo „objavljeno“ v skladu z zahtevami iz člena 2(6a)(c) osnovne uredbe, ker naj bi bilo objavljeno samo v angleščini na spletnem mestu GD Komisije za trgovino. Tretjič, prav tako naj ne bi bilo posodobljeno, navedeni podatki pa naj bi bili iz leta 2017.

91 Družba Airoldi je na obravnavi pojasnila, da s to trditvijo izpodbija zakonitost postopka priprave poročila o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu. Trdila je, da je navedeno poročilo splošni akt, ki je nastal nezakonito, in da je treba njene trditve razlagati, kot da so bile navedene v utemeljitev ugovora nezakonitosti v smislu člena 277 PDEU.

92 Družba Airoldi s temi trditvami dejansko navaja nov tožbeni razlog v podporo kritiki izračuna normalne vrednosti iz izpodbijane uredbe. Res je, da tožeči stranki v okviru prvega dela prvega tožbenega razloga in četrtega dela drugega tožbenega razloga izpodbijata ugotovitve Komisije, ki temeljijo na poročilu o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu in ki se nanašajo na znatna izkrivljanja, s sedmim delom drugega tožbenega razloga pa trdita tudi, da je Komisija na podlagi navedenega poročila napačno določila normalno vrednost. Vendar ne navajata nobenega tožbenega razloga, s katerim bi ugovarjali zakonitosti poročila o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu, na katero se večkrat sklicujeta. Natančneje, v točki 115 tožbe izpodbijata samo to, da v tem poročilu ni temeljite analize pogojev, ki jih izvajata sami.

93 Tožeči stranki sta na obravnavi pojasnili, da po njunem mnenju poročilo o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu nima nobenega pravnega učinka. Trdili sta, da ne izpodbijata zakonitosti navedenega poročila.

94 Iz tega sledi, da se trditve družbe Airoldi nanašajo na vidik izpodbijane uredbe, ki ga tožeči stranki nista izpodbijali, in sicer na zakonitost postopka priprave poročila o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu, na podlagi katerega je bila izpodbijana uredba sprejeta. Trditve tožečih strank, ki se nanašajo samo na uporabo navedenega poročila, pa temeljijo na predpostavki, da je to poročilo veljavno. Iz tega sledi, da tožbeni razlog družbe Airoldi ne spada v okvir, opredeljen s predlogi in razlogi tožečih strank.

95 Poleg tega Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar je družba Airoldi trdila na obravnavi, ugovora nezakonitosti, kakršen je ta, ki se uveljavlja v obravnavani zadevi, ne more preizkusiti po uradni dolžnosti, ker ne gre za razlog javnega reda.

96 Zato so ta tožbeni razlog družbe Airoldi in trditve, ki so navedene v njegovo podporo, nedopustni in jih je treba kot take zavreči.

97 Na drugem mestu je treba preučiti trditve tožečih strank, da jima je Komisija naložila izravnalne protidampinške dajatve zaradi celovite negativne ocene kitajskega gospodarstva ter na podlagi nejasne in hipotetične analize, ki temelji na poročilu o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu. Postopek naj bi temeljil na nejasnih in potencialnih dejstvih, preiskava, ki se je nanašala nanje, pa naj ne bi temeljila na dejstvih, ampak na predsodkih.

98 V zvezi s tem je treba opozoriti, da ima Komisija, kot je bilo navedeno v točkah 78 in 80 zgoraj, po eni strani pri ugotavljanju obstoja znatnih izkrivljanj v smislu člena 2(6a)(b) osnovne uredbe široko diskrecijsko pravico, po drugi strani pa mora upoštevati vse koristne elemente v zvezi s položajem na notranjem trgu izvoznikov in proizvajalcev v zadevni državi ter tem izvoznikom in proizvajalcem omogočiti, da prepričljivo dokažejo, da njihove domače cene in stroški niso izkrivljeni.

99 V obravnavani zadevi je Komisija v uvodni izjavi 139 izpodbijane uredbe navedla, da je ugotovila obstoj znatnih izkrivljanj v sektorju zadevnih izdelkov, tako da je bila uporaba člena 2(6a) osnovne uredbe ustrezna. V zvezi s tem je v oddelku 3.2.1 začasne uredbe napotila na analizo obstoja znatnih izkrivljanj v sektorju aluminija na Kitajskem, ki zajema zadevni izdelek.

100 Natančneje, Komisija je v začasni uredbi po točkah analizirala različne dejavnike, ki jih je treba med drugim upoštevati na podlagi člena 2(6a)(b) osnovne uredbe, in sicer obstoj trga, ki ga v veliki meri oskrbujejo podjetja, ki delujejo v okviru lastništva, pod nadzorom ali pod nadzorom politik ali po navodilih organov države izvoznice (uvodne izjave od 98 do 104 začasne uredbe), prisotnost države v podjetjih, ki državi omogoča, da vpliva na cene ali stroške (uvodne izjave od 105 do 112 začasne uredbe), obstoj javne politike ali ukrepov, ki diskriminirajo v korist domačih dobaviteljev ali kako drugače vplivajo na sile prostega trga (uvodne izjave od 113 do 135 začasne uredbe), neobstoj zakonodaje o stečaju, družbah ali lastnini ali pa se ta zakonodaja izvršuje diskriminatorno ali neustrezno (uvodne izjave od 136 do 140 začasne uredbe), obstoj izkrivljenosti stroškov plač (uvodni izjavi 141 in 142 začasne uredbe) in obstoj dostopa do financiranja, ki ga ponujajo institucije, ki izvajajo cilje javne politike ali kako drugače ne delujejo neodvisno od države (uvodne izjave od 143 do 153 začasne uredbe). Komisija je na podlagi tega in tudi ob upoštevanju nesodelovanja kitajske vlade sklenila, da v tem primeru za določitev normalne vrednosti ni primerno uporabiti domačih cen in stroškov (uvodna izjava 157 začasne uredbe).

101 Komisija je v svoji analizi upoštevala poročilo o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu, vključeno v spis (uvodna izjava 73 začasne uredbe), ter študije in poročila iz pritožbe družbe European Aluminium (uvodna izjava 74 izpodbijane uredbe), in sicer poročilo o presežnih zmogljivostih na Kitajskem, ki ga je izdala gospodarska zbornica Unije na Kitajskem, dokument Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) z naslovom „Measuring distortions in international markets: the aluminium value chain“ (Merjenje izkrivljanj na mednarodnih trgih: vrednostna veriga aluminija) (*OECD Trade Policy Papers*, št. 218, Pariz) in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/915 z dne 4. junija 2019 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih aluminijastih folij v zvitkih s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(2) osnovne uredbe (UL 2019, L 146, str. 63). Iz več uvodnih izjav in opomb začasne uredbe je razvidno, da je Komisija upoštevala tudi različne razpoložljive podatke, ki so jih predložile tiskovne agencije, kitajske dokumente in spletna mesta, ter delovni dokument Mednarodnega denarnega sklada (MDS) z naslovom „Reševanje težave z dolgom podjetij na Kitajskem“ (WP/16/203) (uvodne izjave od 91 do 156 začasne uredbe).

102 Kitajska vlada ni predložila pripomb ali dokazov, ki bi omajali obstoječe dokaze iz spisa zadeve v fazi začetka postopka, Komisija pa jo je obvestila, da namerava uporabiti člen 18 osnovne uredbe, na podlagi katerega se lahko ugotovitve naredijo na osnovi dostopnih dejstev (uvodni izjavi 66 in 76 začasne uredbe).

103 Tožeči stranki sta v zvezi s tem predložili pripombe pred sprejetjem začasne uredbe (uvodna izjava 77 začasne uredbe) in pripombe v zvezi z začasno uredbo (uvodni izjavi 95 in 96 izpodbijane uredbe).

104 Iz analize različnih vidikov kitajskega trga, raznolikosti pregledanih virov dostopnih dejstev, ki niso omejeni na poročilo o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu, in ugotovitev, ki izhajajo iz teh virov, je razvidno, da je Komisija – daleč od tega, da bi se zadovoljila z nejasno in hipotetično analizo, kot trdita tožeči stranki – svoje ugotovitve o obstoju znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu utemeljila na objektivni analizi upoštevnih dostopnih dejstev, da je skrbno in nepristransko preučila vse upoštevne elemente obravnavane zadeve in da ni prekoračila široke diskrecijske pravice, ki ji je priznana v sodni praksi na tem področju (glej točko 77 zgoraj).

105 Na tretjem mestu tožeči stranki trdita, da obstoja znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu ni mogoče šteti za samodejno dokazanega za vse zadevne izvoznike. Zainteresirane strani naj bi imele pravico do izjave, da bi dokazale, da v zvezi z njimi ne gre za izkrivljanje. Komisija naj ne bi upoštevala dokazov, ki naj bi jih tožeči stranki predložili.

106 Prvič, Komisija naj ne bi upoštevala dejstva, da so bile njune cene na evropskem trgu v skladu s cenami evropskih proizvajalcev, da je bila metoda za izračun povprečne cene evropskih iztiskanih izdelkov očitno napačna in da so se tržni deleži v Evropi spremenili.

107 Vendar – kot pravilno poudarja Komisija in kot sta tožeči stranki priznali na obravnavi – cene, ki jih zadnjenavedeni zaračunavata na evropskem trgu, niso upoštevne za izračun normalne vrednosti, ki temelji na cenah v državi izvoznici (člen 2(1) osnovne uredbe) ali na ustreznih stroških proizvodnje in prodaje v primerni reprezentativni državi (člen 2(6a)(a) osnovne uredbe). Cene, ki jih tožeči stranki zaračunavata na evropskem trgu, ravno tako niso upoštevne za ugotovitev obstoja znatnega izkrivljanja v smislu člena 2(6a) osnovne uredbe, za katerega je upoštevno merilo v obravnavani zadevi to, ali na sektor iztiskanih izdelkov iz aluminija vplivajo znatna izkrivljanja na kitajskem trgu.

108 Te trditve je torej treba zavrniti.

109 Drugič, tožeči stranki trdita, da sta dokazali, da nista bili deležni ugodnejših pogojev za financiranje, pridobljeno v obdobju preiskave, niti preferenčnih politik, in navajata podatke o obrestni meri za njuno financiranje v tem obdobju. Komisija naj v uvodni izjavi 103 izpodbijane uredbe teh elementov ne bi upoštevala.

110 Vendar je iz uvodne izjave 103 izpodbijane uredbe razvidno, da je Komisija upoštevala obstoj posojil, ki so jih odobrile državne banke, ne pa obrestnih mer teh posojil. Obrestna mera je namreč – tudi če gre za pomembno spremenljivko – le eden od elementov, ki jih je treba upoštevati pri ugotavljanju obstoja ugodnega financiranja. Drugi preudarki, kot so pogoji za dostop do financiranja, pogoji solventnosti financiranih subjektov ter roki obdelave in plačil so prav tako lahko odločilni. Trditve tožečih strank, ki so omejene na obrestne mere, uporabljene za njuno financiranje, torej ne zadostujejo za to, da se razlogovanje Komisije ovrže.

111 Tretjič, tožeči stranki trdita, da jima Komisija ni dala možnosti dokazati, da njune cene niso izkrivljene.

112 V zvezi s tem zadošča ugotoviti, da sta imeli tožeči stranki, kot izhaja iz točk 10 in 13 zgoraj, možnost predložiti pripombe glede obstoja znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu tako pred sprejetjem začasne uredbe kot pred sprejetjem izpodbijane uredbe. Poleg tega je iz besedila teh uredb razvidno, da je del oddelkov, namenjenih analizi obstoja znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu, namenjen odgovorom na trditve tožečih strank.

113 Tako je bilo tožečima strankama omogočeno, da učinkovito izrazita svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokazih, ki jih je Komisija navedla v podporo svoji ugotovitvi glede znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu. Poleg tega ne navajata nobenega elementa, ki ga ne bi mogli uveljavljati in za katerega jima ne bi bila dana možnost, da ga predložita Komisiji (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2014, Crown Equipment (Suzhou) in Crown Gabelstapler/Svet, T-643/11, EU:T:2014:1076, točka 42).

114 Poleg tega tožeči stranki nista podrobneje navedli domnevnih dokazov, razen tistih, ki so bili preučeni v točkah od 106 do 110 zgoraj in ki naj jih Komisija ne bi upoštevala. Zato ta trditev ni dovolj natančna, da bi toženi stranki omogočila pripravo obrambe, Splošnemu sodišču pa, da odloči o tožbi, in jo je treba zavreči kot nedopustno (glej v tem smislu sodbo z dne 19. septembra 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, točki 166 in 167 ter navedena sodna praksa).

115 Četrtič, tožeči stranki sta na obravnavi dodali, da pri pripravi poročila o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu z njima ni bilo opravljeno posvetovanje, kar naj bi pomenilo, da je bila pri njegovi uporabi v njunem primeru kršena njuna pravica do obrambe.

116 V zvezi s tem je treba spomniti, da na podlagi člena 84(1) Poslovnika navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se razkrile med postopkom, ali če pomenijo razširitev tožbenega razloga, ki je bil neposredno ali posredno že naveden v začetni vlogi in ki je z njim tesno povezan (glej sodbo z dne 7. novembra 2019, Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS), T-380/18, EU:T:2019:782, točka 26 (neobjavljena) in navedena sodna praksa). V skladu s sodno prakso se člen 84(1) Poslovnika uporablja tudi za očitke in trditve. Poleg tega splošnost naslova tožbenega razloga, navedenega

v fazi začetne vloge, ne more zajeti razvoja posebnih argumentov v poznejši fazi postopka, ki niso dovolj tesno povezani z argumenti, navedenimi v tej vlogi (glej sodbo z dne 14. julija 2021, AQ/eu-LISA, T-164/19, neobjavljena, EU:T:2021:456, točka 59 in navedena sodna praksa).

117 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da iz tožbe nikakor ne izhaja, da je bila kršitev pravice do obrambe, kot je opisana v točki 115 zgoraj, v njej zatrjevana. Poleg tega, kot je bilo navedeno v točkah od 92 do 94 zgoraj, tožeči stranki v svojih pisnih stališčih nista izpodbijali zakonitosti postopka priprave poročila o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu.

118 Vsekakor, na eni strani, osnovna uredba ne določa posvetovanja s proizvajalci izvozniki iz tretje države, na katero se nanaša poročilo iz člena 2(6a)(c) navedene uredbe za pripravo tega poročila, ki je splošen dokument in ki se lahko uporabi v več primerih. Na drugi strani, pravice tožečih strank so bile v celoti spoštovane, ko je šlo za uporabo poročila o znatnih izkrivljanjih na kitajskem trgu, kot izhaja iz točk 103 in 105 zgoraj.

119 Zato je treba trditev, ki sta jo tožeči stranki navedli na obravnavi in ki jo je treba šteti za novo in torej za nedopustno, vsekakor zavrniti kot neutemeljeno.

120 Tako je treba zavrniti te trditve tožečih strank in z njimi celoten četrti del drugega tožbenega razloga.

d) Izbira Turčije kot reprezentativne države

121 Na prvem mestu, tožeči stranki v okviru petega in šestega dela trdita, da je Komisija napačno ugotovila obstoj znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu, ki se nikakor ne nanašajo nanju. Zato je po mnenju tožečih strank za izračun normalne vrednosti reprezentativno državo napačno uporabila. Poleg tega naj ne bi bilo kontradiktorne razprave o izbiri reprezentativne države.

122 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da so bile trditve tožečih strank glede ugotovitve Komisije v zvezi z obstojem znatnih izkrivljanj na kitajskem trgu v okviru preučitve tretjega dela tega tožbenega razloga in četrtega dela drugega tožbenega razloga zavrnjene. Poleg tega je Komisija, kot trdi, 16. marca 2020 objavila prvo obvestilo v zvezi z dokumentacijo o virih za določitev normalne vrednosti, v katerem je na podlagi meril, ki usmerjajo izbiro neizkrivljenih cen ali referenčnih vrednosti, opredelila več možnih reprezentativnih držav. Komisija je zbrala pripombe na to prvo obvestilo in 25. junija 2020 objavila drugo obvestilo, v katerem je odgovorila na pripombe in zainteresirane strani obvestila, da namerava kot reprezentativno državo uporabiti Turčijo.

123 Ker tožeči stranki v okviru tega dela v zvezi s tem ne navajata dodatnih trditev, je treba te očitke zavrniti.

124 Na drugem mestu, tožeči stranki trdita, da je izbira Turčije kot reprezentativne države napačna.

125 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 2(6a)(a) osnovne uredbe določa, da kadar se ugotovi, da ni primerno uporabiti domačih cen in stroškov v državi izvoznici zaradi znatnega izkrivljanja v tej državi, se normalna vrednost računsko določi izključno na podlagi stroškov proizvodnje in prodaje, ki odražajo neizkrivljene cene ali referenčne vrednosti. V ta namen lahko Komisija kot vire informacij med drugim uporabi ustrezne stroške proizvodnje in prodaje v primerni reprezentativni državi, ki ima podobno raven gospodarskega razvoja kot država izvoznica.

126 Ta določba je bila v osnovno uredbo vstavljena z uredbo o spremembi osnovne uredbe, ki je prav tako nadomestila določbe prejšnjega člena 2(7)(a) iste uredbe, v skladu s katerimi se [je] „primerna tretja država s tržnim gospodarstvom [izbrala] na smiseln način, pri čemer [so] se ustrezno [upoštevale] vse zanesljive informacije, ki so [bile] dostopne v času izbire.“ Iz člena 2(6a)(a) osnovne uredbe in prejšnjega člena 2(7)(a) iste uredbe izhaja, da sledita istemu cilju, in sicer določiti metodo za izračun normalne vrednosti pri uvozu iz držav, katerih domačih cen in stroškov zaradi tržnih razmer v zadevni državi ni mogoče upoštevati. Vendar je besedilo teh dveh določb drugačno, kar pomeni – kot pravilno poudarja Komisija – da je sodno prakso, ki je razlagala prejšnji člen 2(7)(a) osnovne uredbe za namene razlage člena 2(6a)(a) osnovne uredbe, mogoče prenesti le delno. Zadnjenavedena določba namreč uvaja drugačno opredelitev reprezentativne države, ki mora biti „primerna“ in „je po gospodarski razvitosti podobna državi izvoznici“. V zvezi s podatki, ki jih je treba upoštevati, je v isti določbi pojasnjeno, da gre za „relevantne“ podatke, pod pogojem, da so na voljo. Uveden je tudi element hierarhije med več primernimi reprezentativnimi državami, saj je pojasnjeno, da je treba prednost nameniti državam „z ustrezno ravnjo socialne zaščite in varstva okolja“.

127 Ob tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da imajo institucije Unije široko diskrecijsko pravico glede določitve normalne vrednosti za države brez tržnega gospodarstva (glej sodbo z dne 19. septembra 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, točka 126 in navedena sodna praksa) in da izbira primerljive države v ta namen prav tako spada v okvir široke diskrecijske pravice, ki jo imajo institucije Unije na področju skupne trgovinske politike zaradi zapletenosti gospodarskih in političnih razmer, ki jih morajo preučiti (glej sodbo z dne 29. julija 2019, Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija, C-436/18 P, EU:C:2019:643, točka 30 in navedena sodna praksa). Ta sodna praksa se uporablja tudi za člen 2(6a)(a) osnovne uredbe, ki pa omejuje diskrecijsko pravico Komisije, saj mora biti izbrana država po gospodarski razvitosti podobna državi izvoznici.

128 Razsojeno je bilo tudi, da je treba preveriti, ali je Komisija upoštevala bistvene oziroma upoštevne elemente za določitev primernosti izbrane države in ali so bili elementi spisa obravnavani z vso zahtevano skrbnostjo, tako da je bilo mogoče ugotoviti, ali je bila normalna vrednost zadevnega izdelka določena primerno in razumno (glej sodbi z dne 10. septembra 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, točka 51 in navedena sodna praksa, in z dne 23. aprila 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija, T-675/15, neobjavljena, EU:T:2018:209, točka 32 in navedena sodna praksa; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 29. maja 1997, Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, točki 23 in 24). To sodno prakso je mogoče prenesti na primere, v katerih obstoj znatnih izkrivljanj v državi izvoznici upravičuje uporabo podatkov iz primerne reprezentativne države za izračun normalne vrednosti, kar vključuje tudi preučitev zapletenih gospodarskih in političnih razmer.

129 Poleg tega, kot izhaja iz člena 2(6a)(a) osnovne uredbe, se morata sodišči Unije prepričati, ali je Komisija za določitev primernosti izbrane države upoštevala bistvene elemente. V zvezi s tem je naloga navedenih institucij, da ob upoštevanju drugih možnosti najdejo tretjo državo, ki je po gospodarski razvitosti podobna državi izvoznici. Kadar je na podlagi takoj dostopnih podatkov možna izbira več držav, Komisija opravi primerjalno analizo teh različnih držav in da prednost državam z ustrezno ravnjo socialne zaščite in varstva okolja.

130 V obravnavani zadevi je Komisija 16. marca 2020 objavila prvo obvestilo v zvezi z dokumentacijo o virih za določitev normalne vrednosti, v katerem je na podlagi meril, ki vplivajo na izbiro neizkrivljenih cen ali referenčnih vrednosti, določila naslednje možne reprezentativne države: Brazilijo, Kolumbijo, Ekvador, Islamsko republiko Iran, Kazahstan, Malezijo, Mavricij, Mehiko,

Črno goro, Rusko federacijo, Srbijo, Šrilanko, Tajsko in Turčijo (uvodni izjavi 35 in 161 začasne uredbe). Po prejetih pripombah je zainteresirane strani z obvestilom z dne 25. junija 2020 obvestila, da namerava kot reprezentativno državo uporabiti Turčijo (uvodni izjavi 37 in 164 začasne uredbe). Merila za izbiro reprezentativne države so bila, prvič, stopnja gospodarskega razvoja, ki je podobna stopnji gospodarskega razvoja na Kitajskem, drugič, proizvodnja izdelka v preiskavi v navedeni državi, in tretjič, razpoložljivost ustreznih javnih podatkov v navedeni državi (uvodna izjava 159 začasne uredbe). Komisija je opozorila, da se bo prednost dala državam z ustrezno ravnjo socialne zaščite in varstva okolja, če je to ustrezno (uvodna izjava 159 začasne uredbe). Komisija je v uvodni izjavi 152 izpodbijane uredbe po tem, ko je preučila pripombe zainteresiranih strani, po dokončnem razkritju potrdila izbiro Turčije kot reprezentativne države.

131 V teh okoliščinah je treba ob upoštevanju dejstva, da je dokazno breme naloženo tožeči stranki, ki mora predlagati prepričljive dokaze v podporo svoji trditvi (glej sodbo z dne 19. septembra 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, točka 127 in navedena sodna praksa), preveriti, ali sta tožeči stranki predložili dokaze, s katerimi je mogoče dokazati, da je Komisija z izbiro Turčije kot reprezentativne države storila očitno napako pri presoji.

132 Tožeči stranki trdita, da je Komisija, ko je kot reprezentativno državo izbrala Turčijo, sledila družbi European Aluminium. Trdita, da ta izbira ne upošteva števila prebivalcev Kitajske in Turčije ter domačega povpraševanja, ki bi zaradi načela ekonomije obsega pomenilo, da povečanje proizvodnje povzroči zmanjšanje fiksnih stroškov. Po mnenju tožečih strank ta izbira ne spoštuje meril, ki so bila vzpostavljena s prejšnjo sodno prakso, v skladu s katero je naloga institucij Unije ta, da ob upoštevanju drugih možnosti skušajo najti tretjo državo, v kateri je cena podobnega proizvoda oblikovana v okoliščinah, ki so čim bolj primerljive z okoliščinami države izvoza, pri tem pa mora ta tretja država imeti tržno gospodarstvo (sodba z dne 10. septembra 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, točka 49).

133 V zvezi s tem je treba navesti, da se sodna praksa, na katero se sklicujeta tožeči stranki, nanaša na izbiro „tretje države s tržnim gospodarstvom“ na podlagi prejšnjega člena 2(7)(a) osnovne uredbe. Tako vseh parametrov, določenih v sodbi z dne 10. septembra 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573), kot takih ni mogoče samodejno prenesti na člen 2(6a)(a) osnovne uredbe. Natančneje, zadnjenavedena določba zahteva, da je primerna reprezentativna država „po gospodarski razvitosti podobna državi izvoznici“, ne pa, da je država s tržnim gospodarstvom, ter določa dodaten parameter, ki se nanaša ustrezno raven socialne zaščite in varstva okolja. Iz tega sledi, da je merilo, ki ga je treba odslej spoštovati, podobnost državi izvoznici po gospodarski razvitosti. V skladu s tem merilom se še naprej uporablja bistvo sodne prakse v zvezi s prejšnjim členom 2(7)(a) osnovne uredbe, in sicer, da se mora Komisija v skladu z dolžnostjo skrbnega ravnanja, ki jo ima na podlagi sodne prakse, navedene v točki 127 zgoraj, opreti na tretjo državo, v kateri je cena podobnega izdelka oblikovana v okoliščinah, ki so čim bolj primerljive z okoliščinami države izvoza.

134 Komisija je svojo izbiro Turčije kot reprezentativne države oprla na merila iz točke 130 zgoraj. Prvo med temi merili je podobnost Kitajski po gospodarski razvitosti. Komisija je v uvodni izjavi 159 začasne uredbe pojasnila, da je uporabila države, ki imajo glede na zbirko podatkov Svetovne banke podoben bruto nacionalni dohodek kot Kitajska. V uvodni izjavi 151 izpodbijane uredbe je pojasnila, da je Turčija po klasifikaciji Svetovne banke na enaki stopnji razvoja kot Kitajska (zgornji srednji dohodek) in je zato reprezentativna država. Prav tako je upoštevala dejstvo, da je preiskava pokazala, da so bili iztiskani izdelki iz aluminija, ki so bili iz dveh vrst zlitin, in sicer mehkih in trdih, proizvedeni v Turčiji.

135 Tožeči stranki ne izpodbijata dejstva, da je Turčija po razvitosti podobna Kitajski. Njune trditve, ki temeljijo na trditvi o ekonomiji obsega ter se nanašajo na to, da ima Kitajska večje število prebivalcev kot Turčija in da je domače povpraševanje drugačno, ne morejo omajati ugotovitev Komisije. Na eni strani iz osnovne uredbe nikakor ne izhaja, da mora Komisija pri izbiri reprezentativne države upoštevati prebivalstvo držav. Na drugi strani, ker je Kitajska država z največjim številom prebivalstva na svetu, bi bilo nerazumno od Komisije zahtevati, da kot reprezentativno državo izbere državo z enakim številom prebivalstva. Iz istega razloga tudi ni mogoče sprejeti trditve tožečih strank v zvezi z domačim povpraševanjem in ekonomijo obsega.

136 Tako tožeči stranki nista dokazali, da je Komisija pri izbiri Turčije kot reprezentativne države storila očitno napako pri presoji.

137 Na tretjem mestu, tožeči stranki trdita, da izbira referenčne države ni obrazložena. Komisija naj ne bi pojasnila, zakaj bi lahko bila cena, ki so jo zaračunavali turški proizvajalci, ki so navedeni v začasni uredbi, element primerjave, in naj ne bi pojasnila postopka oblikovanja cen teh podjetij. Poleg tega naj Komisija v izpodbijani uredbi ne bi obrazložila primerljivosti Turčije kot reprezentativne države in naj ne bi upoštevala njunih pripomb glede razlike v vrstah in količinah proizvedenih izdelkov.

138 V skladu z ustaljeno sodno prakso je neobstoj ali nezadostnost obrazložitve tožbeni razlog, ki se nanaša na bistveno kršitev postopka in se kot tak razlikuje od tožbenega razloga, ki se nanaša na nepravilnost obrazložitve sklepa in katerega nadzor spada v okvir preizkusa utemeljenosti tega sklepa (sodbi z dne 19. junija 2009, Qualcomm/Komisija, T-48/04, EU:T:2009:212, točka 175, in z dne 18. oktobra 2016, Crown Equipment (Suzhou) in Crown Gabelstapler/Svet, T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, točka 110). Obrazložitev, ki se zahteva s členom 296 PDEU, mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko zadevne osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor (sodbi z dne 30. septembra 2003, Eurocoton in drugi/Svet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, točka 88, in z dne 12. decembra 2014, Crown Equipment (Suzhou) in Crown Gabelstapler/Svet, T-643/11, EU:T:2014:1076, točka 129 (neobjavljena)).

139 Vendar institucijam v obrazložitvi začasne ali dokončne uredbe ni treba odgovoriti na vsa dejanska in pravna vprašanja, ki so jih zainteresirane strani navedle v upravnem postopku (glej sodbo z dne 25. oktobra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet, T-192/08, EU:T:2011:619, točka 256 in navedena sodna praksa).

140 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je Komisija v uvodnih izjavah od 159 do 165 začasne uredbe in v uvodnih izjavah od 142 do 152 izpodbijane uredbe jasno in nedvoumno navedla merila, ki so upoštevna za izbiro reprezentativne države, in razloge, ki so privedli do izbire Turčije. Komisija je namreč najprej izpostavila uporabljena merila (uvodna izjava 159 začasne uredbe), navedla seznam možnih reprezentativnih držav (uvodna izjava 161 začasne uredbe), pojasnila postopek posvetovanja z zainteresiranimi stranmi (uvodne izjave od 160 do 163 začasne uredbe ter uvodni izjavi 143 in 144 izpodbijane uredbe) in pojasnila, zakaj pripomb nekaterih zainteresiranih strani ni mogoče sprejeti (uvodni izjavi 163 in 164 začasne uredbe ter od 145 do 151 izpodbijane uredbe). Komisija je tako pojasnila, da se obe vrsti zlitin, mehke in trde, proizvajata v Turčiji (uvodna izjava 164 začasne uredbe), da Turčija zaradi carinske unije ne more biti neprimerna reprezentativna država (uvodna izjava 147 izpodbijane uredbe), da je na podlagi razpoložljivih podatkov o okoljskih in socialnih standardih Turčija najprimernejša reprezentativna država (uvodna izjava 184 izpodbijane uredbe) ter da je Turčija po klasifikaciji Svetovne banke na enaki stopnji razvoja kot Kitajska (uvodna izjava 151 izpodbijane uredbe).

141 Poleg tega se želi s trditvijo, da Komisija ni upoštevala pripomb tožečih strank glede razlike v vrstah in količinah proizvedenih izdelkov, izpodbijati utemeljenost izpodbijane uredbe. Ta trditev je bila zavrnjena v točkah 51 in od 56 do 68 zgoraj.

142 Zato tožeči stranki ob upoštevanju dejstva, da institucijam ni treba odgovoriti na vsa dejanska in pravna vprašanja, na katera se med upravnim postopkom sklicujejo zainteresirane strani, Komisiji ne moreta očitati kršitve obveznosti obrazložitve.

143 Tako je treba te trditve tožečih strank ter peti in šesti del drugega tožbenega razloga v celoti zavrniti.

[…]

3. Tretji tožbeni razlog: napake, ki naj bi jih Komisija storila, ko je ugotovila obstoj škode za industrijo Unije in vzročne zveze

153 Tožeči stranki v okviru tretjega tožbenega razloga v bistvu navajata štiri dele, podpira pa ju družba Airoldi, ki prav tako navaja dva dela.

154 Najprej je treba opozoriti, da je v členu 3(1) osnovne uredbe pojem „škoda“ opredeljen tako, da pomeni, če ni drugače določeno, znatno škodo za industrijo Unije ali grožnjo znatne škode za to industrijo ter da za razlago tega pojma napotuje na določbe istega člena.

155 Člen 3(2) osnovne uredbe ureja določanje škode. Ta mora temeljiti na pozitivnih dokazih in vključevati objektivno preverjanje, prvič, obsega dampinškega uvoza in učinka dampinškega uvoza na cene na trgu Unije za podobne izdelke, in drugič, posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Unije.

156 Člen 3(3) osnovne uredbe določa, da je treba v zvezi z obsegom dampinškega uvoza „[ugotoviti], ali je prišlo do znatnega povečanja dampinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo ali potrošnjo v Uniji“, da je treba „[v] zvezi z učinkom dampinškega uvoza na cene […] [ugotoviti], ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi dampinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Unije, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v znatni meri pritiska na znižanje cen ali v znatni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo“, in da „[n]e eden ali več teh dejavnikov skupaj ni oziroma niso odločujoči“.

157 Člen 3(5) osnovne uredbe določa, da preiskava učinka dampinškega uvoza na zadevno industrijo Unije vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje te industrije, medtem ko je v členu 3(6) osnovne uredbe pojasnjeno, da morajo institucije Unije na osnovi vseh upoštevnih dokazov, ki se nanašajo na položaj industrije Unije, dokazati, da je tej industriji povzročena škoda. Natančneje, ta člen določa, da tak dokaz pomeni, da je treba pokazati, da imajo obseg ali ravni cen iz odstavka 3, učinek na industrijo Unije v smislu odstavka 5 istega člena in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega (glej po analogiji sodbo z dne 19. decembra 2013, Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet, C-10/12 P, neobjavljena, EU:C:2013:865, točka 49).

158 V skladu z ustaljeno sodno prakso odločitev o škodi zajema presojo zapletenih ekonomskih vprašanj. Pri tem imajo institucije Unije široko polje proste presoje (glej sodbi z dne 7. maja 1991, Nakajima/Svet, C-69/89, EU:C:1991:186, točka 86 in navedena sodna praksa, in z dne

11. septembra 2014, Gold East Paper in Gold Huasheng Paper/Svet, T-444/11, EU:T:2014:773, točka 226 in navedena sodna praksa). Sodni nadzor te diskrecijske pravice mora biti zato omejen na preverjanje, ali so bila spoštovana veljavna pravila, ali je bilo pravilno ugotovljeno dejansko stanje, ali ni obstajala očitna napaka pri presoji tega dejanskega stanja oziroma ali niso bila zlorabljena pooblastila. To velja zlasti za ugotavljanje dejavnikov, ki povzročajo škodo industriji Unije, v okviru protidampinške preiskave (glej sodbo z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 36 in navedena sodna praksa).

159 Poleg tega morata tožeči stranki predložiti dokaze, na podlagi katerih lahko Splošno sodišče ugotovi, ali je Komisija pri oceni škode storila očitno napako pri presoji (glej v tem smislu sodbo z dne 11. septembra 2014, Gold East Paper in Gold Huasheng Paper/Svet, T-444/11, EU:T:2014:773, točka 228 in navedena sodna praksa).

160 Tretji tožbeni razlog tožečih strank je treba preučiti ob upoštevanju teh načel.

a) Gospodarski dejavniki in pokazatelji, ki vplivajo na položaj industrije Unije

161 Tožeči stranki v okviru prvega dela v bistvu navajata štiri očitke, s katerimi trdita, da je Komisija napačno ocenila različne gospodarske dejavnike in pokazatelje, ki vplivajo na položaj industrije Unije.

1) Upoštevanje tržnega deleža industrije Unije

162 Tožeči stranki v okviru prvega očitka trdita, da je tržni delež proizvajalcev Unije večji od 85 %. Iz sodne prakse Sodišča in Splošnega sodišča pa naj bi izhajalo, da kadar imajo proizvajalci Unije pomemben tržni delež, ne gre za vprašanje škode za industrijo Unije. Velik tržni delež industrije Unije naj bi tej industriji očitno dajal močan položaj, zaradi česar naj ne bi bilo mogoče ugotoviti ranljivosti podjetij Unije.

163 V zvezi s tem je treba ugotoviti, kot je razvidno iz točk od 154 do 159 zgoraj, da osnovna uredba ne določa nobenega praga tržnega deleža industrije Unije, pod katerim za navedeno industrijo ni mogoče šteti, da je utrpela znatno škodo v smislu člena 3(1) navedene uredbe. Poleg tega ima Komisija v zvezi s tem široko diskrecijsko pravico.

164 Ob tem naj ne bi bilo mogoče izpodbijati, da je razvoj tržnega deleža industrije Unije dejavnik, ki je bistvenega pomena, da bi se presodil obstoj znatne škode za navedeno industrijo (glej v tem smislu sodbo z dne 14. marca 2007, Aluminium Silicon Mill Products/Svet, T-107/04, EU:T:2007:85, točka 65).

165 Poleg tega je treba opozoriti, da čeprav morajo institucije na podlagi preučitve ugotoviti, ali je škoda, povzročena industriji Unije, znatna, se ne zahteva, da imajo vsi upoštevni gospodarski dejavniki in pokazatelji negativen trend (sodba z dne 25. oktobra 2011, CHEMK in KF/Svet, T-190/08, EU:T:2011:618, točka 114). Poleg tega zgolj okoliščina, da so se nekateri dejavniki škode v obravnavanem obdobju izboljšali, še ne pomeni, da industrija Unije ni utrpela znatne škode (sodba z dne 23. aprila 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija, T-675/15, neobjavljena, EU:T:2018:209, točka 93; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 30. marca 2000, Miwon/Svet, T-51/96, EU:T:2000:92, točka 105).

166 V obravnavani zadevi je Komisija, da bi ugotovila, ali je industrija Unije utrpela znatno škodo, v oddelkih 4 in 5 izpodbijane uredbe analizirala vpliv dampinškega uvoza, tako da je v skladu s členom 3(5) osnovne uredbe ocenila različne gospodarske pokazatelje.

167 Tako je iz preglednice št. 5, povzete v uvodni izjavi 229 izpodbijane uredbe, razvidno, da je bil tržni delež prodaje industrije Unije na prostem trgu v obdobju preiskave 84,4 % in da se je v obravnavanem obdobju zmanjšal za 4 %. Komisija je prav tako predložila preglednico, v kateri je upoštevan izstop Združenega kraljestva iz Unije (glej uvodno izjavo 35 izpodbijane uredbe), čeprav je ta izstop začel veljati po obdobju preiskave in obravnavanem obdobju. Tako je iz preglednice št. 5a, povzete v uvodni izjavi 275 izpodbijane uredbe, razvidno, da je tržni delež industrije Unije – brez upoštevanja Združenega kraljestva – v obdobju preiskave znašal 85,4 %, v obravnavanem obdobju pa je izgubil 3,0 odstotne točke.

168 V uvodnih izjavah 226 in 227 izpodbijane uredbe je pojasnjeno, da se je potrošnja Unije na prostem trgu povečala za 6 %, kar je bilo za industrijo Unije – brez upoštevanja Združenega kraljestva – potrjeno v preglednici št. 4a, povzeti v uvodni izjavi 271 izpodbijane uredbe.

169 Komisija je v uvodni izjavi 254 izpodbijane uredbe potrdila ugotovitve o položaju industrije Unije, ki so navedene v uvodnih izjavah od 271 do 274 začasne uredbe. Med drugim gre za ugotovitve, v skladu s katerimi je navedeno naslednje:

> „271. Več kazalnikov je kazalo pozitiven trend, kot na primer proizvodnja, zmogljivost, obseg prodaje na trgu Unije in zaposlenost. Vendar je bil pozitiven razvoj teh kazalnikov povezan s povečanjem potrošnje in dejansko bi se morali takšni kazalniki bolj povečati, da bi lahko industrija Unije v celoti izkoristila rast trga. Dejansko je industrija Unije, kljub povečanju obsega prodaje, izgubila tržni delež na prostem trgu.
>
> 272. Prodajne cene na prostem trgu so se zvišale za 19 %. Vendar ta dvig cen ni sledil dvigu stroškov (20 %). Ta razvoj je bil posledica oviranja dviga cen. Industrija Unije zaradi negativnega pritiska, ki ga je povzročil uvoz iz Kitajske, ki je nelojalno nižal prodajne cene industrije Unije, ni mogla zvišati cen v enakem obsegu, kot so se zviševali stroški. Komisija je ob upoštevanju tega, da so bile stopnje dobičkonosnosti v celotnem obravnavanem obdobju pod stopnjo ciljnega dobička, ter obsega in nizkih cen kitajskega uvoza sklenila, da je bilo dviganje cen ovirano v celotnem obravnavanem obdobju. Zato so vsi kazalniki finančne uspešnosti, tj. dobičkonosnost, donosnost naložb in denarni tok, kazali trend upadanja, dobički pa so bili v celotnem obravnavanem obdobju pod stopnjo ciljnega dobička. To je bilo še posebej škodljivo, saj se je trg izdelka v preiskavi v obravnavanem obdobju povečeval, industrija Unije pa se je še vedno spopadala z nizkimi dobički, ki so še upadali. Čeprav je industrija Unije ohranjala naložbe na najvišji možni ravni, da bi ostala konkurenčna, očitno ni ustvarjala dovolj visokih stopenj dobička, da bi spodbujala prihodnje naložbe. Poleg tega je industrija Unije doživela upad v obdobju rasti na trgu Unije. Industrija Unije je izgubila 5 % tržnega deleža [številka spremenjena v izpodbijani uredbi] na rastočem trgu in očitno ni mogla izkoristiti rasti trga Unije.“

170 Iz teh elementov izhaja, da je Komisija ustrezno upoštevala velik tržni delež industrije Unije in obstoj določenih pokazateljev, ki imajo pozitivni trend. Tožeči stranki nista predložili nobene trditve ali dokaza, s katerima bi bilo mogoče dokazati, da so bile trditve Komisije v uvodnih izjavah 271 in 272 izpodbijane uredbe, zlasti učinek na cene, očitno napačne. Tako nista dokazali, da naj bi Komisija glede na načela, navedena v točkah od 163 do 165 zgoraj, storila očitno napako pri presoji, ker je ugotovila negativni razvoj tržnega deleža industrije Unije in sklenila, da je

navedena industrija utrpela znatno škodo, pri čemer je upoštevala vse upoštevne pokazatelje, zlasti pa izgubo tržnega deleža in poslabšanje dobičkonosnosti industrije Unije. Nasprotno, Komisija je poudarila, da se je v času, ko se je potrošnja Unije povečala za 6 % (glej preglednico št. 4, povzeto v uvodni izjavi 226 izpodbijane uredbe), obseg prodaje povečal le za 2 % (glej preglednico št. 5, povzeto v uvodni izjavi 245 začasne uredbe) in da zvišanje cen ni sledilo povečanju stroškov (glej preglednico št. 7, povzeto v uvodni izjavi 256 začasne uredbe).

171 Kot pravilno poudarja Komisija, te ugotovitve ne omaje sodna praksa Sodišča in Splošnega sodišča, ki jo navajata tožeči stranki.

172 Res je, da je bil v sodbah z dne 4. februarja 2021, eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), in z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35), ki se nanašata na Uredbo Sveta (ES) št. 926/2009 z dne 24. septembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2009, L 262, str. 19), priznan pomen dejavnika tržnega deleža industrije Unije za ugotovitev obstoja škode.

173 Vendar je glavni nauk iz sodb z dne 4. februarja 2021, eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), in z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35), ta, da se različni pokazatelji, vključno s tržnim deležem industrije Unije, ne smejo obravnavati ločeno, ampak skupaj kot celota (glej v tem smislu sodbi z dne 4. februarja 2021, eurocylinder systems, C-324/19, EU:C:2021:94, točka 49, in z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet, T-528/09, EU:T:2014:35, točke od 61 do 63).

174 Poleg tega so bili v zadevah, v katerih sta bili izdani sodbi z dne 4. februarja 2021, eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), in z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35), vsi gospodarski dejavniki razen razvoja tržnega deleža industrije Unije pozitivni (sodba z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet, T-528/09, EU:T:2014:35, točke od 59 do 61). V obravnavani zadevi pa iz začasne uredbe izhaja, da so se izkoriščenost zmogljivosti (preglednica št. 4, povzeta v uvodni izjavi 240 začasne uredbe), dobičkonosnost in donosnost naložb industrije Unije (preglednica št. 10, povzeta v uvodni izjavi 265 začasne uredbe) v obravnavanem obdobju zmanjšali.

175 Poleg tega se odlomki iz sodb z dne 4. februarja 2021, eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94), in z dne 29. januarja 2014, Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35), ki jih navajata tožeči stranki, nanašajo na drugačen vidik škode, in sicer na presojo ogroženosti industrije Unije ob koncu obdobja preiskave, da bi se ugotovilo, ali obstaja grožnja znatne škode.

176 Poleg tega se sodba z dne 2. maja 1995, NTN Corporation in Koyo Seiko/Svet (T-163/94 in T-165/94, EU:T:1995:83), na katero se sklicujeta tožeči stranki, nanaša na položaj, v katerem je Svet napačno ugotovil dejansko stanje, s čimer so se pokazali trendi, ki so v nasprotju z dejanskim razvojem trga (glej točko 114 te sodbe), kar je napaka, ki se v tem sporu ne zatrjuje. Sodba z dne 14. marca 2007, Aluminium Silicon Mill Products/Svet (T-107/04, EU:T:2007:85), na katero se prav tako sklicujeta tožeči stranki, pa se nanaša na položaj, v katerem je Svet napačno ugotovil dejansko stanje s tem, ko je prikazal sliko razvoja tržnega deleža industrije Unije, ki je v nasprotju s podatki, povzetimi v začasni uredbi (glej točke od 63 do 66 te sodbe).

177 Družba Airoldi kljub temu trdi, prvič, da podatki o škodi, zlasti tisti, ki se nanašajo na tržni delež industrije Unije, niso pravilni, ker v končni fazi niso bili predloženi nobeni novejši podatki o različnih dejavnikih, kot je obseg proizvodnje. Družba Airoldi to trditev povezuje z ukinitvijo velikega dela uvoza pod oznako KN 7610 90 90, ki zajema tudi izdelke, ki ne spadajo na področje preiskave (glej uvodno izjavo 202 izpodbijane uredbe), in izstopom Združenega kraljestva iz Unije.

178 Najprej je treba ugotoviti, da se te trditve družbe Airoldi navezujejo na tožbeni razlog tožečih strank v zvezi z analizo škode, ki jo je utrpela industrija Unije. Natančneje, nanaša se na različne dejavnike in pokazatelje, ki vplivajo na položaj industrije Unije in ki jih tožeči stranki obravnavata v okviru prvega dela tretjega tožbenega razloga.

179 Iz tega sledi, da v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, te trditve spadajo v okvir, opredeljen s predlogi in tožbenimi razlogi tožečih strank, kar je v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 87 zgoraj. Torej so dopustne.

180 Ob tem je – kot navaja Komisija – v uvodni izjavi 278 izpodbijane uredbe pojasnjeno, da je bil obseg prodaje industrije Unije na trgu Združenega kraljestva ocenjen na samo približno 2 % celotne prodaje te industrije, kar je obseg, ki ne more pomembno vplivati na gospodarske pokazatelje industrije Unije. V izpodbijani uredbi se iz tega sklepa, da so pokazatelji, ki se nanašajo na industrijo Unije, reprezentativni, tudi ob upoštevanju izstopa Združenega kraljestva, in so potrjeni, tako kot ugotovitve, ki iz njih izhajajo. Poleg tega je Komisija ponovno izračunala tržni delež industrije Unije, pri čemer je izključila tržni delež, ugotovljen v Združenem kraljestvu (glej preglednico št. 5a, povzeto v uvodni izjavi 275 izpodbijane uredbe). Poleg tega je Komisija upoštevala ukinitev dela uvoza pod oznako KN 7610 90 90, kot je razvidno iz uvodnih izjav od 202 do 216 ter preglednic št. 1, 2 in 3, povzetih v uvodnih izjavah 208, 217 oziroma 220 izpodbijane uredbe.

181 Družba Airoldi ni predložila trditev, s katerimi bi dokazala, da so ta pojasnila Komisije očitno napačna in da bi bile potrebne prilagoditve. Tako je treba ob upoštevanju dokaznega bremena, ki ga nosi, te trditve zavrniti.

182 Drugič, družba Airoldi prav tako trdi, da če bi Komisija upoštevala segmentacijo trga aluminija, zmanjšanje števila domnevno škodljivih izdelkov, uvoženih pod oznako KN 7610 90 90, povečanje tržnega deleža industrije Unije z 81,1 % na 85,4 % in zmanjšanje uvoza iz Kitajske z 9,6 % na 5 %, do česar je prišlo med sprejetjem začasne uredbe in sprejetjem izpodbijane uredbe, bi ugotovila, da se je položaj industrije Unije v resnici okrepil.

183 Ponovno je treba ugotoviti, da se te trditve družbe Airoldi navezujejo na tožbeni razlog tožečih strank v zvezi z analizo škode, ki jo je utrpela industrija Unije, in se natančneje nanašajo na različne dejavnike in pokazatelje, ki vplivajo na položaj industrije Unije in ki jih tožeči stranki obravnavata v okviru prvega dela tretjega tožbenega razloga. Prav tako se navezujejo na drugi in tretji del drugega tožbenega razloga, s katerima tožeči stranki Komisiji očitata, da je štela, da so iztiskani izdelki iz aluminija s poreklom iz Kitajske en in isti izdelek.

184 Iz tega sledi, da te trditve spadajo v okvir, opredeljen s predlogi in tožbenimi razlogi tožečih strank, kar je v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 87 zgoraj. Zato so – v nasprotju s tem, kar trdi Komisija – dopustne.

185 Ob tem je – kot navaja Komisija – v uvodni izjavi 56 izpodbijane uredbe pojasnjeno, zakaj zadevni izdelek šteje za en in isti izdelek (glej točki 62 in 63 zgoraj). Poleg tega je Komisija upoštevala ukinitev dela uvoza pod oznako KN 7610 90 90, kot je razvidno iz uvodnih izjav od 202 do 216 ter preglednic št. 1, 2 in 3, povzetih v uvodnih izjavah 208, 217 oziroma 220 izpodbijane uredbe.

186 V zvezi z domnevnim zmanjšanjem tržnega deleža uvoza iz Kitajske in povečanjem tržnega deleža industrije Unije je treba opozoriti na naslednje.

187 Iz preglednice št. 5, ki je povzeta v uvodni izjavi 245 začasne uredbe, je razvidno, da je Komisija v tej fazi postopka tržni delež industrije Unije na prostem trgu v obdobju preiskave ocenila na 81,1 %. Ob koncu upravnega postopka je bila ta številka na podlagi popravka obsega uvoza iz Kitajske popravljena navzgor, in sicer na 84,4 % (glej preglednico št. 5, povzeto v uvodnih izjavah 229 in 230 izpodbijane uredbe). Tržni delež, na katerega se sklicuje družba Airoldi, in sicer 85,4 %, se nanaša na tržni delež industrije Unije na prostem trgu v obdobju preiskave, vendar ob upoštevanju izstopa Združenega kraljestva iz Unije (glej preglednico št. 5a, povzeto v uvodni izjavi 275 izpodbijane uredbe). Na eni strani, iz tega sledi, da številke, ki jih navaja družba Airoldi, niso neposredno primerljive, ker se nanašajo na drugačno geografsko območje. Na drugi strani, Komisija je v uvodni izjavi 276 izpodbijane uredbe pojasnila, da čeprav je bil tržni delež industrije Unije v obravnavanem obdobju znova ocenjen na malce višjo raven, se je ta tržni delež vseeno zmanjšal za 3,0 odstotne točke.

188 Enake ugotovitve veljajo za zmanjšanje uvoza iz Kitajske. Na eni strani namreč družba Airoldi primerja podatke, upoštevane v začasni uredbi, s podatki iz izpodbijane uredbe, ne da bi upoštevala Združeno kraljestvo (glej preglednico št. 2, povzeto v uvodni izjavi 225 začasne uredbe, in preglednico št. 2a, povzeto v uvodni izjavi 262 izpodbijane uredbe). Na drugi strani je Komisija v uvodni izjavi 263 izpodbijane uredbe ugotovila, da je na podlagi prilagojenega obsega uvoza mogoče opaziti znatne ravni uvoza v relativnem in absolutnem smislu, ki so v obdobju preiskave dosegle 5 % tržni delež. V absolutnem smislu se je uvoz iz Kitajske v obravnavanem obdobju povečal za 56 %, skupni tržni delež dampinškega uvoza pa se je povečal za 48 %.

189 Družba Airoldi ni predložila trditev, s katerimi bi dokazala, da so te ugotovitve Komisije očitno napačne in da je bila industrija Unije v resnici okrepljena. Tako je treba ob upoštevanju dokaznega bremena, ki ga nosi, te trditve zavrniti.

190 Prvi očitek je treba torej zavrniti.

2) Rast in dobičkonosnost industrije Unije

191 Tožeči stranki v okviru drugega očitka trdita, da se je Komisija oddaljila od namena protidampinške ureditve, ker je v okviru znatne rasti potrošnje in dobičkonosnosti industrije Unije ugotovila obstoj škode za industrijo Unije.

192 V zvezi s tem, kar zadeva potrošnjo Unije na prostem trgu, sicer ni sporno, da se je v obravnavanem obdobju povečala za 6 % (glej preglednico št. 4, povzeto v uvodni izjavi 226 izpodbijane uredbe, in preglednico št. 4a (industrija Unije brez Združenega kraljestva), povzeto v uvodni izjavi 271 izpodbijane uredbe).

193 Vendar se za ugotovitev, da je industrija Unije utrpela škodo, ki bi upravičila sprejetje protidampinških dajatev, ne zahteva, da so vsi upoštevni gospodarski dejavniki in pokazatelji negativni (sodba z dne 25. oktobra 2011, CHEMK in KF/Svet, T-190/08, EU:T:2011:618, točka 114).

194 Poleg tega je Komisija povečanje potrošnje Unije natančneje pojasnila tako, da je poudarila, da čeprav se je ta v obravnavanem obdobju povečala, se je med letom 2018 in obdobjem preiskave zmanjšala (glej uvodno izjavo 216 začasne uredbe in preglednico št. 4, povzeto v uvodni izjavi 226 izpodbijane uredbe). Poleg tega in predvsem je Komisija v uvodni izjavi 271 začasne uredbe pravilno poudarila, da je industrija Unije glede na razpoložljive podatke kljub vse večjemu povpraševanju izgubila tržni delež.

195 V zvezi z dobičkonosnostjo industrije Unije je treba ugotoviti, da je iz preglednice št. 10, ki je povzeta v uvodni izjavi 265 začasne uredbe, razvidno, da je v obdobju preiskave resda znašala 2 %, vendar se je v obravnavanem obdobju zmanjšala s 4,9 % na 2 %. Komisija je lahko iz tega sklepala o obstoju oviranja dviga cen v okoliščinah, v katerih so se cene industrije Unije – kot je razvidno iz preglednice št. 7, povzete v uvodni izjavi 275 začasne uredbe – zvišale manj kot stroški.

196 Iz navedenega izhaja, da tožeči stranki nista dokazali, da je Komisija storila očitno napako pri presoji, ko je kljub povečanju potrošnje Unije in 2 % dobičkonosnosti navedene industrije ugotovila obstoj znatne škode za industrijo Unije.

197 Drugi očitek tožečih strank je zato treba zavrniti.

3) Upoštevanje cene in obsega uvoza iz Kitajske

198 Tožeči stranki v okviru tretjega očitka trdita, prvič, da se je Komisija s tem, da ni priznala upoštevnosti obsega uvoza, osredotočila na ceno izdelkov, uvoženih iz Kitajske. Drugič, uvodni izjavi 201 in 249 izpodbijane uredbe naj bi v zvezi s tem vprašanjem bili protislovni.

199 Ta očitek tožečih strank temelji na napačnem razumevanju izpodbijane uredbe.

200 Prvič, iz oddelka 4.3 izpodbijane uredbe, naslovljenega „Uvoz iz zadevne države“, predvsem pa iz preglednic št. 1, 2 in 3 je razvidno, da je Komisija uravnoteženo upoštevala ne samo cene izdelkov, uvoženih iz Kitajske, ampak tudi obseg uvoza teh izdelkov.

201 Drugič, uvodni izjavi 201 in 249 izpodbijane uredbe nista protislovni, saj se ti uvodni izjavi nanašata na različni vprašanji. V uvodni izjavi 201 izpodbijane uredbe je namreč pod besedilom „Splošno“ med drugim pojasnjeno, da se je „izvajal […] stalen pritisk zaradi neobičajno nizkih kitajskih cen [in da je] ta pritisk […] imel […] več posledic [, saj je] med drugim […] zajezil cene industrije Unije, preprečeval, da bi te cene odražale zvišanje cen surovine (aluminija) na mednarodni ravni in zmanjševal dobičkonosnost“, ter da „[z]a nastanek take škode ni potreben ogromen obseg uvoza [, saj za to,] da se vzpostavi nizka zgornja cenovna meja, ki vpliva na celoten trg, zadostuje že razmeroma skromen uvoz ali celo večja količina poceni uvoza (za kar gre nedvomno v tem primeru)“.

202 Vendar Komisija v uvodni izjavi 249 izpodbijane uredbe odgovarja na trditve, s katerimi je skupina, ki ji pripadata tožeči stranki, izpodbijala obstoj znatne škode, in sicer z obrazložitvijo, da so bile primerjave cen, ki jih je izvedla Komisija, neustrezne. V zvezi s tem je Komisija ugotovila naslednje:

„Preiskava je pokazala, da so bile pri primerjavi na podlagi vrste izdelka cene teh izvoznikov znatno nižje od cen industrije Unije in ne enake. Skupina Haomei Group je tudi predlagala, da se kot vir za primerjavo cen uporabijo uvozne cene. Vendar […] so primerjave cen s strani Komisije temeljile na objektivni podlagi z uporabo podrobne metodologije in izračunov, ki so bili razkriti skupini Haomei Group. S to metodologijo so se izdelki primerjali glede na vrsto na podlagi več objektivnih meril, zato je bila to najbolj reprezentativna metoda, ki jo je Komisija imela na voljo.“

203 Iz tega izhaja, da Komisija ni storila očitne napake pri presoji in si s sprejetjem uvodnih izjav 201 in 249 izpodbijane uredbe, ki se nanašata na različni temi, tudi ni nasprotovala.

204 Zato je treba tretji očitek tožečih strank zavrniti.

4) Povečanje tržnega deleža uvoza iz Kitajske

205 Tožeči stranki v okviru četrtega očitka navajata več trditev, s katerimi trdita, da je Komisija storila napake pri upoštevanju tržnega deleža uvoza iz Kitajske.

206 Na prvem mestu trdita, da se je po dodatnem dokončnem razkritju z dne 8. februarja 2021 količina zadevnih izdelkov, uvoženih iz Kitajske, zmanjšala z več kot 300.000 ton (na začetku postopka) na 128.853 ton. V tem kontekstu naj Komisija ne bi upoštevala tega zmanjšanja in naj ne bi v ničemer spremenila svoje ocene škode in dampinga.

207 Kot je razvidno iz preglednice št. 2a, povzete v uvodni izjavi 262 izpodbijane uredbe, se številka 128.853 ton nanaša na obseg uvoza pod osmimi oznakami kombinirane nomenklature v obdobju preiskave, pri čemer je upoštevan izstop Združenega kraljestva iz Unije. Skupni obseg uvoza iz Kitajske v Unijo je v istem obdobju na isti podlagi znašal 152.551 ton, tržni delež Kitajske pa je znašal 5 % (glej preglednico št. 2a, povzeto v uvodni izjavi 262 izpodbijane uredbe). Brez upoštevanja izstopa Združenega kraljestva iz Unije je uvoz iz Kitajske pod osmimi oznakami kombinirane nomenklature znašal 164.641 ton, skupni obseg uvoza iz Kitajske pa je znašal 191.981 ton za tržni delež v višini 6,2 % (glej preglednico št. 2, povzeto v uvodni izjavi 217 izpodbijane uredbe). Ni sporno, da so te številke bistveno nižje od tistih iz preglednice št. 2, ki je povzeta v uvodni izjavi 225 začasne uredbe, in sicer, da je obseg uvoza iz Kitajske v obdobju preiskave znašal 309.853 ton za tržni delež v višini 9,6 %.

208 Ob tem je treba poudariti, prvič, da se trditev tožečih strank nanaša na primerjavo med, na eni strani, obsegom uvoza iz Kitajske pod osmimi oznakami kombinirane nomenklature v obdobju preiskave, ugotovljenem v izpodbijani uredbi, in ob upoštevanju izstopa Združenega kraljestva iz Unije, ter, na drugi strani, obsegom skupnega uvoza iz Kitajske v fazi začasne uredbe in pred prilagoditvami. Iz tega sledi, da ta primerjava temelji na številkah, ki se nanašajo na obseg, ki ustreza različnim stvarnim in geografskim področjem, ter jih ni mogoče neposredno primerjati.

209 Drugič, navesti je treba, da – kot pravilno poudarja Komisija – čeprav so bile številke v zvezi s kitajskim uvozom zaradi različnih stališč o oznaki KN znižane, je Komisija ob upoštevanju razpoložljivih podatkov lahko potrdila, da je skupni obseg kitajskega uvoza ostal velik in da je bilo mogoče opaziti enak razvoj rasti kot v začasni fazi.

210 Po nadaljnji analizi obsega uvoza iz Kitajske je namreč Komisija – ker so bila v zvezi z oznako KN 7610 90 90, ki zajema tudi izdelke, ki ne spadajo na področje preiskave, izražena nasprotujoča si mnenja (glej uvodno izjavo 202 izpodbijane uredbe) – številke popravila navzdol. Komisija je menila, da bi prodor iz Kitajske še vedno ostal velik (uvodna izjava 203 izpodbijane uredbe) in da je – čeprav je bil tržni delež Kitajske zaradi tega popravljen navzdol – uvoz še vedno ostal velik, ohranil pa se je tudi enak trend rasti kot v začasni fazi (uvodna izjava 213 izpodbijane uredbe). Po analizi različnih dejavnikov in trditev zainteresiranih strani v uvodnih izjavah od 208 do 249 izpodbijane uredbe je Komisija v uvodni izjavi 252 navedene uredbe sklenila, da bi ključni kazalniki škode v tej preiskavi ostali škodljivi, tudi če bi se kitajski uvoz ocenil brez upoštevanja oznake KN.

211 Iz tega sledi, da tožeči stranki napačno trdita, da Komisija ni upoštevala popravka obsega uvoza iz Kitajske navzdol. Njune trditve je treba torej zavrniti.

212 Na drugem mestu tožeči stranki trdita, da se je tržni delež uvoza iz Kitajske med letom 2016 in obdobjem preiskave povečal le za 49 %, kar je izredno skromna vrednost, ki je ni mogoče šteti kot grožnjo za industrijo Unije, katere rezultati naj bi bili stabilni in pozitivni. Poleg tega naj vsako povečanje tržnega deleža ne bi bilo upoštevno, ker naj bi bil izhodiščni tržni delež v absolutni vrednosti minimalen, in sicer manjši od 15 %.

213 Prvič, poudariti je treba, da tožeči stranki neutemeljeno trdita, da je tržni delež uvoza iz Kitajske, ki je manjši od 15 %, „minimalen“. Namreč, čeprav člen 5(7) osnovne uredbe določa, da se postopek ne začne, kadar uvoz iz države predstavlja tržni delež, manjši od 1 %, je tržni delež uvoza iz Kitajske veliko večji od tega odstotka (glej preglednico št. 2, povzeto v uvodni izjavi 217 izpodbijane uredbe, in preglednico št. 2a, povzeto v uvodni izjavi 262 izpodbijane uredbe). Osnovna uredba ne določa drugega praga tržnega deleža za ugotovitev, da uvoz iz tretje države ne more povzročiti škode.

214 Drugič, celotni obseg uvoza iz Kitajske se je med letom 2016 in obdobjem preiskave povečal za 49 %, tržni delež istega uvoza pa se je med letom 2016 in istim obdobjem povečal za 41 %. Tega zvišanja ni mogoče šteti za „skromno“, tožeči stranki pa nista predložili trditev, s katerimi bi bilo to ugotovitev mogoče izpodbiti.

215 Tretjič, trditve tožečih strank v zvezi s položajem industrije Unije so bile v točkah od 162 do 197 zgoraj zavrnjene, tožeči stranki pa v okviru tega očitka nista navedli drugih trditev, na podlagi katerih bi bilo v povezavi s tržnim deležem uvoza iz Kitajske mogoče ugotoviti, da je Komisija storila očitno napako pri presoji.

216 Zato je treba te trditve tožečih strank zavrniti.

217 Na tretjem mestu, tožeči stranki trdita, da je uvoz iz Kitajske pridobil tržni delež v škodo proizvajalcev iz tretjih držav, ne pa v škodo proizvajalcev Unije. Poleg tega naj bi bilo iz letnih poročil skupine Hydro razvidno, da naj bi do domnevnega povečanja tržnega deleža uvoza iz Kitajske za štiri odstotne točke morda prišlo na škodo tržnih deležev te skupine, ki naj bi bila družba norveškega prava, ne pa proizvajalec Unije.

218 V zvezi s tem podatki, na katere se tožeči stranki sklicujeta v točkah 140 in 141 tožbe ter ki se nanašajo na uvoz iz tretjih držav, ki niso Kitajska, in uvoz iz Kitajske, izhajajo – kot sta tožeči stranki pojasnili na obravnavi – iz preglednice št. 2a, povzete v uvodni izjavi 262 izpodbijane

uredbe (ti podatki se ne nanašajo na celotni obseg uvoza, temveč na uvoz pod osmimi oznakami KN), in preglednice št. 6a, povzete v uvodni izjavi 304 izpodbijane uredbe, ter upoštevajo izstop Združenega kraljestva iz Unije.

219 Iz podatkov iz teh preglednic je razvidno, da se je celotni obseg uvoza iz tretjih držav, ki niso Kitajska, z 238.937 ton v letu 2016 povečal na 295.248 ton v obdobju preiskave, s čimer se je tržni delež tega uvoza povečal z 8,2 % na 9,6 %, medtem ko se je celotni obseg uvoza iz Kitajske s 97.535 ton v letu 2016 povečal na 152.551 ton v obdobju preiskave, s čimer se je njegov tržni delež povečal s 3,4 % na 5 %. Čeprav ni sporno – kot je razvidno tudi iz podatkov, ki sta jih predložili tožeči stranki – da se je uvoz iz tretjih držav, ki niso Kitajska, med letom 2017 in obdobjem preiskave zmanjšal, pa seštevek ton uvoza iz tretjih držav, ki niso Kitajska, in uvoženih ton iz Kitajske na leto kaže stalno povečevanje (ne pa stabilna količina, kot trdita tožeči stranki). Iz tega izhaja, da povečanje obsega uvoza iz Kitajske presega zmanjšanje obsega uvoza iz tretjih držav, ki niso Kitajska.

220 Poleg tega je iz preglednice št. 2, povzete v uvodni izjavi 217 izpodbijane uredbe, razvidno, da se je v obravnavanem obdobju skupni obseg uvoza iz Kitajske povečal za 49 % (ali za 56 %, če se upošteva izstop Združenega kraljestva iz Unije, kot je razvidno iz preglednice št. 2a, povzete v uvodni izjavi 262 izpodbijane uredbe). Hkrati je tako iz preglednice št. 5, povzete v uvodni izjavi 229 izpodbijane uredbe, kot iz preglednice št. 5a, povzete v uvodni izjavi 275 iste uredbe, razvidno, da se je tržni delež industrije Unije v istem obdobju zmanjšal.

221 Poleg tega trditev tožečih strank, da je bil uvoz iz Kitajske morda izveden v škodo tržnih deležev skupine Hydro, ki je družba norveškega prava, ni mogoče sprejeti.

222 Trditve v zvezi s skupino Hydro, tudi če bi bile dokazane, namreč ne podpirajo teze, ki sta jo predstavili tožeči stranki, saj je – kot navaja Komisija, tožeči stranki pa ji ne nasprotujeta – skupina Hydro del industrije Unije in ena od družb skupine, in sicer Hydro Extrusion Hungary k.f.t s sedežem v Székesfehérvárju (Madžarska), ki je bila med vzorčenimi proizvajalci Unije, kot je razvidno iz uvodne izjave 22 začasne uredbe.

223 Tako je treba zavrniti trditev, da se uvoz iz Kitajske ni povečal na škodo prodaje industrije Unije, temveč na škodo uvoza iz tretjih držav, ki niso Kitajska.

224 Zato je treba te trditve tožečih strank in z njimi celoten prvi del tretjega tožbenega razloga zavrniti.

[…]

IV. Stroški

270 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeči stranki nista uspeli, se jima v skladu s predlogi Komisije naloži, da nosita svoje stroške in stroške Komisije.

271 V skladu s členom 138(1) Poslovnika, v skladu s katerim institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške, Parlament nosi svoje stroške.

272 V skladu s členom 138(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče intervenientu, ki ni eden od subjektov iz odstavkov 1 in 2, naloži, da nosi svoje stroške. Ker je družba Airoldi intervenirala v podporo tožečima strankama, ki nista uspeli, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd in Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd nosita svoje stroške in stroške Evropske komisije.

3. Evropski parlament in Airoldi Metalli SpA nosita svoje stroške.

Papasavvas da Silva Passos Gervasoni

Reine Pynnä

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 21. junija 2023.

Podpisi